La revista de l'escola municipal Parc del Guinardó | ampa.parcguinardo.cat | lesfullesdelparc@gmail.com

LES FULLES DEL PARC

Número 82 | 3r trimestre curs 2014-2015

Adéu a sisè

Com cada any ens hem d'acomiadar dels alumnes de sisè. S'acaba una etapa de la vostra vida...i en comença una altra: l'institut!

Estem segurs que al començament trobareu a faltar coses i persones. Estem segurs que teniu il·lusió i neguits a parts iguals respecte al nou cicle que comenceu. Estem segurs que molts de vosaltres vindreu de visita de tant en tant. Estem segurs que heu après moltes coses. Estem segurs que encara recordeu coses de quan vau començar a parvulari. Estem segurs que heu fet grans amistats. I estem segurs que tot això ha passat molt ràpid... Per nosaltres, els pares, estem segurs que també.

Arriba l'hora de dir adéu a tots aquests nois i noies que acabeu la primària plens d'experiències i de records inoblidables. Als vostres caps hi haurà mestres, monitors, excursions, colònies, festes, sopars, classes, patis, riures, plors, amics... Però per no allargar-nos més dient tot allò que passa pel cap d'aquests alumnes de sisè,n'hem volgut entrevistar un per fer-nos-en una idea. Trobareu l'entrevista a l'interior de la revista que teniu a les mans.

Allà on aneu cadascun de vosaltres, ja que ara no continuareu tots junts, us desitgem el millor, que us vagi molt bé la vida i que sigueu molt feliços. Visca sisè!

ÍNDEX

1 Adéu a sisè | **2** Entrevista a Víctor Pérez | **3** Projecte escola: El món de la ciència | **4** Projecte escola: El pati de parvulari
6 Gegants del Parc | **7** Sant Jordi | **8** XIV jornada Slot
8 Taller de Zumba | **8** Activitat escola: Construïm un helicòpter
9 Racó multicultural: Estònia | **9** Info Escola: Deures sí o no?
11 Agenda cultural | **12** I tu què saps? La llengua de signes

DE VACANCES AMB SAMARRETA

S'acosten les vacances i cadascú busca el seu lloc per descansar i passar-ho bé. Aquest any quan prepareu la motxilla, la bossa o la maleta, no us deixeu la samarreta!

Envieu-nos fotos de vacances amb qualsevol de les samarretes de l'escola i al setembre sabrem fins on ha arribat el nostre lleó.

Publicarem les fotos més curioses a **Les Fulles del Parc**.

Envieu-les a abans del primer dia del curs a lesfullesdelparc@gmail.com

L'ENTREVISTA

Reptes, il·lusions, inquietuds

Ens vam fixar en el Víctor a la cercavila de la Festa Major, ja que va voler portar el Lleó durant tot el recorregut i va fer un gran esforç per aguantar la calor i el pes del capgròs. Vam saber que per ell portar el Lleó era un repte que volia acomplir abans de marxar de l'escola. Des de la revista vam valorar admirats l'actitud del Víctor, la seva perseverança, afany, paciència i coherència. I vam pensar que valia la pena que compartís la seva experiència amb tots vosaltres. Aquesta entrevista és el nostre reconeixement.

Entrevistem en Víctor Pérez Plana, un alumne de sisè, per saber què passa pel cap de la majoria de nois i noies que acaben la primària i deixen l'escola per començar l'institut.

Hem establert complicitat amb en Víctor perquè la nostra trobada sigui més lúdica: l'entrevista serà sorpresa. Perquè no ho sàpiguen els seus companys, mantenim una conversa amb ell al sofà de casa seva quan el curs és a punt d'acabar i amb ell tota una etapa de les seves vides. Sabem que a en Víctor li agrada xerrar, però es talla una mica i hem d'anar fent-li preguntes de diversos temes per anar mantenint la conversa. El resum d'aquesta conversa podria ser el següent:

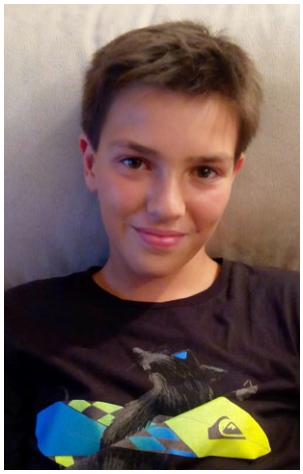

Víctor Pérez Plana

En Víctor creu que la majoria dels companys de sisè tenen una sensació una mica contradictòria: estan tristos per deixar l'escola i alguns amics, però contents per començar l'institut.

Ell anirà al Brossa, després que a ell i als seus pares els agradés com a primera opció tant per les instal·lacions com pel nivell de tecnologia que li va semblar que feien servir a més a més dels llibres. Gairebé la meitat de la seva actual classe de sisè aniran a aquest institut. Aquest és un altre avantatge del centre escollit.

Quan li preguntem si creu que trobarà a faltar alguna cosa de l'escola, no s'ho pensa: algun amic, l'entorn (sobretot el bosquet), i també alguna professora.
El que sembla que no trobarà a faltar (tot i que és molt prudent) és el menjador. No diu res dolent però evita fer valoracions i diu que preferiria no haver-se quedat a dinar. Hauria d'haver menjat durant 3 anys com qui li fa l'entrevista, un menjar ultracongelat portat de França i acumulat per setmanes...

Quant al tema Institut, creu que els costarà una mica adaptar-se a un lloc nou, companys nous, profes nous, assignatures noves...
Però imagina que anirà be, perquè creu que estan preparats i amb una mica d'esforç agafaran el "nivell" de l'institut, que dóna per fet que serà més alt.

Arribats a aquest punt li preguntem perquè creu que estan preparats, si sap com van els d'altres escoles i si té coneguts de les extraescolars o veïns que vagin a altres escoles.
Diu que n'hi ha alguns que sembla que saben una mica més que ell però que també de vegades en troba alguns que sembla no han après tantes coses. Al seu entendre està a la mitjana quant a coneixements.

I quant a passar-s'ho bé? Això té clar que ho ha fet.
Recorda amb molta estima l'etapa de parvulari i ens parla de la Sílvia, també de l'any que va fer 2n amb la Carmen, del Martí de música... i de molts moments al bosquet i al pati. I aquí ens explica alguna anècdota, com un dia que van fer una adaptació de la "ouija" amb uns llapis que havien d'assenyalar unes lletres i unes opcions. Van "invocar" un youtuber famós i li van preguntar si era allà i si els volia fer mal, i els llapis es van moure cap al "SÍ". Automàticament diu que van sortir tots corrent d'allà.

> "No volia marxar de l'escola sense haver sigut el lleó"

Per canviar de tema, li preguntem pel repte que va assumir de portar el capgròs del lleó (que han fet a l'escola) a la cercavila del barri.
Diu que va ser molt "xulo" i també molt dur. De fet ens dóna consells per a següents edicions: hi ha d'haver més d'un noi/noia per cada gegant perquè acabava fent mal a les espatlles. I també per no suar tant, ja que ens explica que va mullar el lleó de la suada que va fer. I també ens va donar un últim consell sobre com fer la roba i l'estructura del cos: enganxada al cap i sense els "hoolahops", que gairebé l'ofegaven amb els moviments que feien els petits quan frenaven o tiraven endarrere. Tot i això ens diu que no ho havia fet mai però que ho tornaria a fer, que valora positivament que els petits també hi fossin, i ens deixa una frase pel record: "No volia marxar de l'escola sense haver sigut el lleó".

Projecte escola

Per acabar, tornem al tema de la nova etapa i ell conclou que els fa il·lusió anar a l'institut però no exagerada, que tenen una mica de nervis però no por al canvi. Comenta que entre ells no hi ha aquesta sensació que sembla els atorguen els adults de fer-se grans, que continuen parlant de les mateixes coses (futbol sobretot), que encara no toquen el tema "noies" (hauríem de fer la mateixa pregunta a les noies).

Del que sí que parlen és del Futur. Ah! I respecte a aquest tema us vull dir que esteu davant d'un futur biòleg marí especialitzat en el món de les meduses anomenat Víctor Pérez. I si la cosa no anés per aquí li preguntem si té pla B, i ens diu que sí: música en una orquestra important. De moment té tot l'estiu per "afinar" el seu cap i preparar-lo per una nova i apassionant etapa.

Víctor, i tots els que sou a sisè, volem que els vostres desitjos es facin realitat...SORT i ENDAVANT!!!

El món de la ciència

El 20 de març a la tarda l'escola va obrir les portes a les famílies per presentar-nos un gran projecte: "El món de la ciència", en què hi havien treballat petits i grans.Ens van sorprendre amb una magnífica i engrescadora exposició de treballs científics que convidaven a tocar, investigar, manipular i, en definitiva, pensar.

Una gran sentència de Confuci presidia el pati. I tots els treballs la validaven.

"M'ho van explicar i ho vaig oblidar, ho vaig veure i ho vaig comprendre, ho vaig fer i ho vaig aprendre."

Tothom-tothom, canalla, mestres i pares, experimentàvem amb les propostes. Els grans com si fóssim nens. I els nens com si fossin grans. Aquell dia ens en vam anar cap a casa amb la curiositat científica més desperta.

Projecte escola

El pati de parvulari

L'espai és bàsic en l'educació dels nens i nenes tal com l'entenem en el nostre parvulari. Depenent de com està pensat, pot facilitar o dificultar el creixement, l'autonomia, la investigació per part dels infants.

Per altra banda, la participació en temes que els afecten, és bàsica si busquem una escola democràtica. El fet d'haver de pensar, expressar, defensar idees, arribar a acords és, segur un bon aprenentatge.

El pati de l'escola ja fa quinze anys que es va modificant seguint les propostes dels infants.

Aquest curs els hem proposat plantar flors al voltant dels arbres tal com hem vist en alguns escocells de la ciutat i per altra banda, hem construït una cabana partint d'un tros de tela metàl·lica abandonada per l'escola.

Tots van anar al parc a recollir pedres per envoltar els arbres,van afegir terra i van plantar esqueixos. Cada dia els reguen.

Amb els grans de cinc anys vam aprofitar per observar bé el pati, caminar pel seus límits i fer-ne un plànol. En ell hi dibuixaven també allò que farien per millorar l'espai.

Un altre dia cadascú va explicar el seu projecte al grup i vam fer una llista:

"En el canal d'aigua afegir-hi una peça que porti l'aigua cap al sorral per fer un circuit" Mireia
"Un riuet que surti de la font- Mireia- amb pedres i peixets" Malva
"Una casa de flors dalt de l'arbre" Mireia
"Un túnel subterrani" Nico
"Amb llum?" Adrià
"Un amagatall per espiar els ocells" Nico
"Un matalàs elàstic" Nico
"Un minigolf"
"Un laberint de flors" Pol i Àlex
"Un laberint per a als petits i un altre per nosaltres" Núria
"Un laberint de fustes"
"Palets de ferro i botzines penjades dels arbres puguin sonar" Guillem
"Penjar una caseta-niu per als ocells" Núria
"Un camp de futbol amb les ratlles pintades a terra" Dani C i Gael
"Cobrir tot el pati d'herba i de flors per estirar-se i mirar els ocells que entren a la caseta" Daniel C
"Fer sortir una rampeta des de la font per fer un circuit d'aigua" Ariadna
"Pintar línies a terra per jugar amb els cotxes" Dani H
"Una fusta llarga per fer equilibris" Àfrica
"Una cabana de plantes" Bruno
"Un pou de desitjos per llançar-hi monedes" Jan
"Un bosc" Adrià
"Nens" Martí

A mesura que anaven sorgint idees discutien on ho posarien, si hi havia lloc, si estaven d'acord...

Algú va dir que volia no recordo quin element en el lloc on normalment juguen a pilota. Immediatament va saltar un altre:

"Allà no! El Gael ha demanat un camp i l'hem de deixar, no? És l'únic que vol!"

El fet de posar en comú fa que s'escoltin, expressin el que senten envers les idees dels altres, arrodoneixen idees i s'involucrin en projectes comuns.

Encara que només ens quedin poc dies d'escola algunes millores al pati sí que les podem anar fent.

Aquest matí hem començat a fer mòbils sonors...

"El pou dels desitjos!!!"
"I qui regarà les plantes quan no hi siguem?" Àfrica
"L'any que ve hi podran jugar els de P3 i P4"
I vosaltres podreu baixar algun dia...

Mirem el dibuix que ha fet el Jan per saber què necessitem per fer el pou dels desitjos: aigua, galleda, corda... Tot això ho tenim.

"Excavem a la sorra i posem aigua" Jan
"Es pot assecar" Pol
"Posem alguna cosa que no s'assequi" Jan
"Fustes"
"Plàstic"
"I com ho farem per baixar el cubell?" Ismael
"El problema és, com enganxarem el plàstic a la sorra" Ariadna
"Les idees són fàcils però fer-ho és difícil" Ariadna

Llàstima que hem començat tan tard... el tema és apassionant!

Sílvia Majoral, mestra de l'escola

La cabanya de l'aranya

Vam trobar una tela de galliner i alguns nens i nenes de parvulari es van posar a teixir cintes, papers de colors, flors i heura tal com fan les aranyes i els cucs de seda.

La reixa es va convertir en paret d'una cabana al pati.

Després hi vam teixir un sostre i hi vam plantar esqueixos d'heura perquè s'hi enfili a mesura que vagi creixent.

Ara que comença a fer sol i calor ja tenim un raconet ombrívol!

Activitats

Gegants del Parc

Ja tenim Colla gegantera: els Gegants del Parc!

El lleó, acompanyat de la resta de capgrossos -vaca, gat, porquet, serp, rata, formiga, cavall, peix, tòtem, dimoni, castanyera i sargantana- van ballar a la Cercavila de la Festa Major del Barri per primera vegada.

> Els capgrossos han estat realitzats pels alumnes de 4rt, 5è i 6è del curs 2013-14, i vestits per voluntàries de l'AMPA.

Una cinquantena de nens es van inscriure a la Colla. Ells van ser els autèntics protagonistes de la festa. Equipats amb la samarreta gegantera, van recórrer els carrers del barri amb moltíssima il·lusió.

Els grans, de 3r a 6è, van ser els responsables de portar els capgrossos. Ells mateixos es van organitzar i van fer torns amb ordre. Els de 1r i 2n van anar a sota la cuca del lleó, divertint-se d'allò més. I els més petits, de P3 a P5, van portar el flamant estendard de la Font del Lleó que encapçalava la Colla. El final de festa amb pica-pica a l'escola va arrodonir una magnífica jornada.

> La il·lusió dels nens i nenes va fer que la festa fos un èxit.

La iniciativa, organitzada des de l'AMPA, amb la col·laboració de l'escola,la participació excepcional i modèlica dels nens i nenes i l'acompanyament de les famílies, va ser tot un èxit.

Activitats

Sant Jordi. Una festa per fer volar la imaginació

L'escola va celebrar la diada de St. Jordi amb una jornada festiva dedicada a la literatura. Al matí els alumnes van fer una gimcana literària per dins de l'escola, i a la tarda la festa es va obrir a les famílies.

Les paradetes de llibres i la interessant exposició dels treballs fets pels alumnes omplien el pati. Contes escrits pels alumnes, treballs manuals relacionats amb la diada, jocs de llengua... La paradeta de novetats, la solidària i la de l'AMPA, totes amb llibres per triar i remenar.

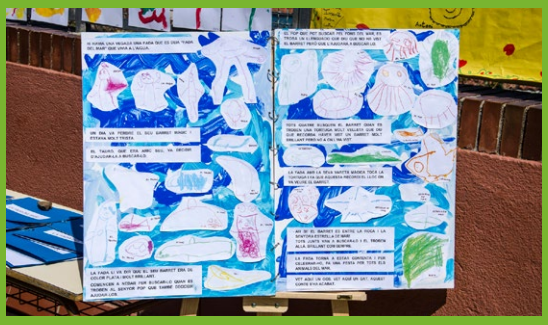

ACTIVITATS

XIV jornada Slot

Com cada any, l'AMPA va organitzar una jornada lúdica per a les famílies, amb circuits de cotxes i torneig de ping-pong. Malgrat el mal temps, enguany moltes famílies van venir a passar el matí de dissabte a l'escola a jugar.

Des del curs passat, aquesta activitat s'organitza conjuntament amb l'AMPA Escola del Mar.

Taller de Zumba

El dimecres 27 de maig al vespre va tenir lloc al pati de l'escola el taller de ball de Zumba Fitness. Com és habitual, la Isabel va impartir aquest taller que, un any més, va ser un èxit de participació. A més de mares de l'escola, hi van assistir mares de diferents escoles del barri i alumnes.

ACTIVITAT ESCOLA: Construïm un helicòpter

El 14 de maig va tenir lloc, a proposta de l'escola, l'activitat "Construïm un helicòpter" en què hi van participar famílies i mestres. L'activitat convidava a compartir i aprofundir en la manera de fer i treballar de l'escola. Es va fer èmfasi en alguns factors clau de l'educació, com ara la confiança, uns bons vincles entre família i escola i la importància d'escoltar i proposar.

En David Vilalta Murillo i la Carme Pablo Puig –mestres i formadors de l'ICE de la UAB-, que han portat la formació dels mestres de l'escola durant aquest curs, van ser els encarregats de dur-la a terme.

Els pares i mares hi van assistir amb moltes ganes i curiositat per una proposta que a priori era molt atractiva i interessant. I val a dir que va complir les expectatives. Es va respirar un molt bon ambient entre els participants i la valoració general va ser molt positiva. Més d'un va envejar els nostres fills desitjant haver tingut una educació així de motivadora.

Racó multicultural | Info escola

Estonia, ¿Por qué el martes era un día especial?

Cuando era una niña viví en un pequeño país que se llama Estonia. Por aquel entonces era una parte de la gran, por lo menos en tamaño, Unión Soviética.

En los años ochenta, cuando ya se veía el final de esta Unión, escuchaba mucho a la gente mayor utilizar la palabra *déficit*, que significaba que era sumamente complicado conseguir cualquier cosa: la comida, la ropa, los zapatos, la tecnología…Me acuerdo de las filas enormes en la calle, fuera de la tienda, para comprar pan o por ejemplo helado.

En la pequeña ciudad donde vivía, había una casita de madera pintada en amarillo. Yo no tengo muchos recuerdos de esta casa porque era todavía muy pequeña, pero sabía que ahí vendían el helado. El recuerdo de esta casa es muy dulce…¡claro! y doloroso también, porque una noche la casita amarilla se quemó.

Después de esta tragedia, comenzaron a vender helados en una tienda de pastelitos. Todos los días había variedad de pasteles, pero el día del helado era el martes. Sólo un día a la semana. Se sabía que los helados habían llegado a la tienda porque de repente había una cola larga tras la puerta de la pastelería, la cual podíamos controlar desde la ventana de mi salón en el cole. Claro, desde aquel momento nadie pensaba más en lo que se decía en la clase, todos querían ser parte de esa fila para comprar helado. A veces ocurría, que cuando llegaba mi turno, ya se había acabado el helado, o mi helado favorito, que se llamaba "ESKIMO" (el esquimal), helado de vainilla con cubierta de chocolate. Tradicionalmente eran paletas de sabor a chocolate, nata o fresa.

En la mañana de los martes, mi madre me daba dos rublos. Con eso se podían comprar diez paletas (u ocho "ESKIMOS"). ¡Helado para todos! En la familia, éramos cuatro: mi hermano, papa, mama y yo. Y a todos nos encanta el helado.

Hasta cuando tenía resfriado comía siempre mi helado. Mi madre lo colocaba en un vaso que ponía cerca de la estufa para que se derritiese. Hasta ahora, a veces, me gusta dejar que se derrita mi helado y comerlo con cuchara, cremoso, pero todavía un poquito helado. Pero en general no tengo tanta paciencia. Sólo he conocido a una persona que es capaz de comer un helado más rápido que yo… es mi hermano mayor (que en ocasiones hacía visitas sorpresa en solitario a la casa de nuestros abuelos y comía también los helados que la abuela había comprado para mí).

En Tallinn, la capital de Estonia, había una tienda de helados llamada "Pingviin" (el pingüino). Éste lugar era un paraíso, ya que vendían helado en cucurucho para todos los gustos y de todos los sabores. Pero a éste lugar llegábamos muy rara vez, solamente cuando íbamos al teatro o de excursión con el cole.

Poco después que se acabó la Unión Soviética podíamos ya comprar el helado cuando queríamos, en las cafeterías, en las tiendas, el helado llegó a los supermercados… Y se nos ha olvidado lo especial que era el martes para nosotros.

Triin Vares. Mare de la Inua, un dofinet de P4

INFO ESCOLA: Deures sí o no?

L'escola, tal com molts la recordem o l'hem viscuda, és una rèmora de l'escola del segle XIX, creada per formar treballadors qualificats.

El món va canviant i ho fa molt de pressa però a l'escola- en general- li costa.

A poc a poc, però, hi ha mestres, grups i escoles que es replantegen el seu paper. L'observació diària, l'obertura al món, la reflexió, la formació... són elements que ajuden a transformar.

La nostra escola també està en ple procés de repensar cap on va, com volem educar els nens i nenes que seran els adults del futur, què necessitaran, quins valors, quines eines...

Això implica pensar i repensar, compartir, arribar a acords, provar i rectificar a partir dels resultats.

Info escola

Tenim l'avantatge de treballar en una escola amb molta història, amb una història, a més, que encara ara en alguns aspectes seria pionera. Podem recuperar el millor del passat i adaptar-ho a la vegada que incorporem nous canvis.

Un dels temes de discussió que han sorgit ha estat el dels deures. Cal fer deures? Tenen alguna utilitat? Quants deures? Quins deures?

Aquesta discussió és un debat permanent també en els fòrums d'experts de l'àmbit educatiu, en les associacions de mares i pares, en els organismes públics responsables dels sistemes educatius de cada país.

Els que estan a favor dels deures consideren que:

· Reforcen allò que s'aprèn a l'escola.
· Ajuden a crear hàbits de treball i d'estudi.
· Promouen l'autonomia i la implicació dels nens i nenes en l'aprenentatge.
· Són adequats per als aprenentatges que es basen en la repetició i la pràctica.
· Connecten el context escolar amb la vida quotidiana.

Aquells que hi estan en contra pensen que:

· Poden generar problemes d'ansietat.
· Poden incidir negativament en les relacions familiars, tot creant conflictes.
· Són un element de desigualtat. No totes les famílies poden ajudar els seus fills a fer les tasques a casa ni a disposar d'un professor de reforç.
· Ocupen un temps que els nens i nenes podrien dedicar a fer altres coses també ben profitoses.
· No es té en compte el temps lliure que té el nen o nena fora de l'escola.

A l'escola, després de llegir, compartir i debatre, el claustre de mestres va acordar a finals del curs passat, una pauta que ens hauria de guiar a l'hora de posar i organitzar els deures.

ELS DEURES A LA NOSTRA ESCOLA

Els objectius dels deures

Els primers "deures" solen ser recerca d'informació, portar objectes de casa, preguntar a algú, iniciar-se en la lectura... Els deures representen una connexió entre el que s'aprèn a l'escola i les vivències particulars de l'alumne. Ajuden a la relació: alumne - pares – mestres, a entendre que el que s'aprèn a l'escola no tan sols serveix per "aprovar" o omplir el temps, sinó que són aprenentatges relacionats amb els coneixements, els hàbits i les responsabilitats que ens calen en els diferents moments de la vida. Són una possibilitat d'agafar gust i ganes per aprendre, per buscar informació, per estimular la curiositat i per crear un hàbit que tindrà present sempre: la responsabilitat de complir amb una tasca encomanada.

Les activitats encomanades per fer a casa no poden, ni han de substituir la tasca de l'escola. Han de ser una activitat complementària, com ara una lectura, una recerca d'informació, el repàs o investigació del que ja s'ha fet a classe...

Les pautes a seguir a l'hora de posar deures:

1. Qualsevol alumne/a els ha de poder realitzar amb un alt grau d'autonomia.

2. Són factibles ja que existeixen acords entre els diferents mestres perquè es sol·licitin de forma equilibrada (no carregar alguns dies i no demanar tasques d'un dia per un altre, mirar l'agenda de classe...).

3. Són adequats en relació al temps disponible dels alumnes i amb els terminis de presentació.

4. Utilitzar un sistema de revisió dels treballs que permeti efectuar una retroinformació a l'alumnat de l'anàlisi del resultat de les tasques. Si no tenim prou temps per fer-ho és que estem posant massa feina.

5. Si no fan els deures caldrà analitzar el cas individualment, per saber els motius que porten a aquest alumne a no fer-los.

6. Mai posar deures a les vacances. Recomanar que facin autèntica vida educativa també fora de l'escola, coses tan bàsiques que a vegades de tan òbvies oblidem.

7. Cal seleccionar bé les activitats que es demanen per fer de deures, ja que si les tasques són repetitives, avorrides, massa fàcils o massa difícils, no contribueixen a aprendre. I si estan basats en la repetició, als qui han entès els conceptes a classe, no els aporten gran cosa i els qui no ho han entès han de fer un esforç que no els resulta útil.

La vostra escola

Apunta-t'ho!

Articles relacionats...

Si voleu seguir llegint i gaudint d'aquest etern debat sempre podeu consultar algunes webs d'interès com per exemple:

· Deures. Amb els peus a terra
http://blocs.xtec.cat/ambelspeusaterra/tag/deures-2/

· Entrevista al diari ARA a Jaume Funes
http://www.jaumefunes.com/content/cal-fer-deures-entrevista-lara

· Deures per obligació o per entendre la vida?
http://www.ara.cat/suplements /criatures/ Deures-obligacio-entendre-vida_0_1328867106.html

· Deures sí o no?
http://www.totsantcugat.cat/opinio/deures-si-o-no-22404102.html

· 10 verdades acerca de los deberes (o 10 razones para dejar de mandar deberes)
http://actualidadpedagogica.com/6/

· Deures o no deures? Aquesta és la qüestió
http://www.rubitv.cat/20120606/1586/deures-o-no-deures-aquesta-es-la-questio

· Deures a casa, sí o no?
http://veurepensarisentir.blogspot.com.es/2014/11/deures-casa-si-o-no.html

· Llegir el llibre "Cal fer els deures? Mares i pares que ajuden a aprendre" de Jaume Funes.

Agenda cultural

ESPAI 0,0

En aquest espai totes les activitats són gratuïtes.

Rutes gratuïtes en patins

L'Escola Oficial de Patinatge Inline organitza rutes gratuïtes alguns dissabtes a la tarda per a tota la família. Només cal tenir un nivell mínim i portar els patins. Aquesta iniciativa té previst durar fins el 31 de desembre. La propera sortida tindrà lloc el 27 de juny. Per a les següents, haureu de consultar la programació a escolapatinatge.com

Horari: 18.00h a 21.00h

Sortida: Pg. Garcia Faria cantonada amb C. Josep Pla.

Lego Fun Factory

S'ofereix la possibilitat de jugar amb sets de LEGO amb la supervisió de monitors per als més petits. (Advertim que també hi ha una zona de videojocs).

Activitat dirigida a nens i nenes d'entre 4 i 12 anys.

Horari: dilluns a divendres de 17.00h a 20.00h
dissabtes de 12.00h a 14.00h i de 17.00h a 21.00h

Espai d'oci de 100m2 situat a la primera planta del centre comercial Diagonal Mar.

Festa Major del Coll

Del 5 al 21 de juny hi ha un munt d'activitats programades per a tothom.

Destaquem especialment "Reggae amb vistes per a famílies" al Mirador de Joan Sales (abans Mirador del Virolai).

Horari: 16.00h a 22.00h

Per tal de conèixer la programació: jovesdelcoll.org

TEATRE

FABOO, El encanto de la imaginación

Faboo és un ésser imaginari que va descobrint el seu entorn mitjançant el joc i la creativitat. La intenció de l'espectacle és alliberar emocions.

Espectacle visual per a tots els públics a partir de 5 anys.

Dissabte 4 de juliol a les 18.00h
Diumenge 5 de juliol a les 12.00h

Preu: 9€

Teatre Tantarantana. Carrer Flors 22.

La butxaca del pantaló és un telèfon

L'estrafolari professor Isaac Farenheim intentarà vendre'ns un llibre que explica com comunicar-nos amb els extraterrestres. Amb l'ajut d'un "Mestre Pianista" ens endinsaran en el món de la tecnologia i del reciclatge. La voluntat de l'espectacle és aportar idees per potenciar l'esperit crític. A partir de 7 anys.

Dissabte 25 de juliol a les 18.00h
Diumenge 26 de juliol a les 12.00h

Preu: 9€

Sala Hiroshima. Carrer Vilà i Vilà 61-67.

ACTIVITATS A L'AIRE LLIURE

Canal Olímpic de Catalunya

L'entrada a la instal·lació ens permet recórrer la pista de 2.700m que envolta el canal; en bicicleta, patins, caminant... Als voltants també hi ha una gran zona verda on poder fer un pícnic o aprofitar les porteries de futbol o les xarxes de vòlei per fer un partidet. No oblideu la pilota!

Preu: 2€ (Gratuït fins als 12 anys.)

Per conèixer preus i horaris sobre les activitats dirigides o lloguer de material (caiac, barca de passeig, optimist, cotxe a pedals...) mireu: canalolimpic.com

I TU QUÈ SAPS?

T'agradaria veure la **revista en color**? Descarrega-la de la web de l'AMPA!

La llengua de signes

La llengua de signes és la llengua natural de les persones sordes. Les persones sordes, com que no hi senten, no poden reproduir de forma natural la parla. Així doncs, de forma espontània i natural, va sorgir la llengua de signes. Tal com va succeir amb la llengua oral.

La llengua de signes és una llengua com qualsevol altra. L'única diferència és la manera d'expressar-la i entendre-la.

La llengua oral (com ara el català i el castellà que parlem a casa) s'expressa amb la veu i es rep per l'oïda. En canvi la llengua de signes es produeix amb els braços, les mans, el cap, la cara i el tronc, i es percep per la vista.

Aquesta diferència entre llengües de signes (LS) i llengües orals (LO) va provocar que molts pensessin que la llengua natural de les persones sordes no era una llengua, sinó mim.

Sortosament, des de fa més de 40 anys, la comunitat científica ha demostrat que la llengua de signes és un sistema lingüístic complex i complet, i que té una gramàtica pròpia.

Les investigacions lingüístiques de la llengua de signes han anat acompanyades d'avenços socials i legislatius.

Al nostre país la llengua de signes està reconeguda legalment
L'any 2010 es va aprovar al Parlament de Catalunya la Llei de la llengua de signes catalana que reconeix aquesta llengua com a tal: Els poders públics han de garantir l'ús de la llengua de signes catalana i les condicions que permetin d'assolir la igualtat de les persones amb sordesa que optin per aquesta llengua, que ha d'ésser objecte d'ensenyament, protecció i respecte.

Gràcies a aquests avenços, actualment, la llengua de signes catalana s'utilitza a diverses escoles del país com a llengua vehicular a les aules (és a dir, és la llengua que usen els professors per explicar els continguts de les classes a l'alumnat sord). Una de les escoles més famoses que utilitzen aquesta llengua és l'Escola Tres Pins de Montjuïc. Allà nens sords i nens oïdors comparteixen classes i pati, i tots sense excepció aprenen aquesta llengua pròpia de Catalunya.

Quants usuaris té la llengua de signes catalana (LSC)?
La LSC té uns 25.000 usuaris, dels quals 12.000 són persones sordes, i la resta són persones oïdores implicades en la Comunitat Sorda: familiars, intèrprets de LS, professionals de l'educació (logopedes, pedagogs…), a més d'un creixent nombre de persones oïdores que aprenen la llengua de signes per motivacions personals.

La llengua de signes NO és universal
Contràriament al que es pensa, la llengua de signes no és universal. Existeixen diferents llengües de signes a tot el món.

A Espanya conviuen dues llengües de signes: l'espanyola (LSE) i la catalana (LSC), que es diferencien en qüestions culturals, lingüístiques i històriques. Les tradicions d'un territori influeixen en l'evolució de les llengües de la zona, contribuint a enriquir el patrimoni cultural i lingüístic del país.

Uns exemples de les diferències lèxiques entre la LSC i la LSE són aquests:

Tomàquet/Tomate
El signe de la LSC fa referència al pa amb tomàquet. Una de les mans frega l'altra simulant aquesta acció. En canvi, en la LSE el signe de tomàquet no fa referència al pa amb tomàquet perquè no és un menjar amb tradició a Espanya.

A Catalunya conviuen el català i el castellà parlat, en canvi només es parla la llengua de signes catalana. A la resta del territori espanyol es parla la llengua de signes espanyola.

Brisa Nebot, mare de la Lucía (P3)

Agraïm els articles i propostes que ens heu fet arribar alguns pares i mares a nivell particular, i que trobareu publicats en aquest número de Les Fulles del Parc. **Més veus donen més color a Les Fulles!**

COMISSIÓ de Les Fulles del Parc:
Sonia Aparicio, Ramon Cugat, Anna Gilabert, Sonia Gómez, Carlos Moreno i Brisa Nebot

AMPA Parc del Guinardó
Associació de mares i pares d'alumnes de l'escola municipal Parc del Guinardó